

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010283
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2519010283.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaných H. P. a Y. S. pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20, § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.04.2020, č. k. 8T/93/2019-256, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.05.2021 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných.

II. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný H. P., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom J., O. XXXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j), písm. l), písm. k), § 37 písm. h), § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 2.400,- (dvetisícštyristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu obžalovaný úmyselne zmaril, určuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

III. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný Y. S., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., G. XXX/X

o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j), písm. l), písm. k), § 37 písm. h), § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 1.050,- (tisícpäťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu obžalovaný úmyselne zmaril, určuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.04.2020, č. k. 8T/93/2019-256 boli obžalovaní H. P. a Y. S. uznaní za vinných z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 30.03.2018 v čase približne o 22:00 hod. na ulici O. č. XX v J., presne nezisteným spôsobom fyzicky napadli C. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J., Y. XXXX/X, ktorého najmenej trikrát udreli do oblasti hlavy, čím mu spôsobili otras mozgu ľahkého charakteru s pomliaždením a krvným výronom v oblasti pravého oka, temnej oblasti obojstranne, zlomeninu hornej čeľuste a spodiny očnénice vpravo so zakrvácaním do čeľustnej dutiny s dobou liečenia 4 - 5 týždňov.

Za to obžalovanému P. okresný súd uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), § 38 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1000,- (tisíc) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému pre prípad zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Za to obžalovanému S. okresný súd uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), § 38 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 800,- (osemsto) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému pre prípad zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku boli obžalovaní H. P. a Y. S. zaviazaní k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným C. Y. škodu vo výške 2.194,20 eur a Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 3.986,41 eur.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.04.2020 urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku teda, že sú vinní zo spáchania skutku tak, ako je im kladený za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Piešťany Pv 327/18/2204 zo dňa 9.12.2019. V dôsledku vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré urobili obaja obžalovaní, okresný súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obaja obžalovaní na všetky otázky odpovedali áno. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátora a splnomocneného zástupcu poškodeného Y., ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaných prijať a vykonať len dokazovanie o treste a náhrade škody. Okresný súd následne vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie oboch obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku tak, ako je im kladený za vinu vo výroku tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia oboch obžalovaných, ktorí sa ku skutku priznali, okresný súd nevykonával vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Okresný súd uviedol, že prijatiu vyhlásenia o vine nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (úder rukou do hlavy a fyzické napadnutie poškodeného pred bytovým domom) a najmä jeho následku (otras mozgu ľahkého charakteru s pomliaždením a krvným výronom v oblasti pravého oka, temnej oblasti obojstranne, zlomeninu hornej čeľuste a spodiny očnénice vpravo so zakrvácaním do čeľustnej dutiny), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (značne podnapitý stav poškodeného) a miere zavinenia obžalovaných (kde okresný súd pri úderoch obžalovaných do hlavy poškodeného zohľadnil nepriamy úmysel obžalovaných, keďže vedeli, že svojím konaním môžu spôsobiť zranenia poškodenému, a pre prípad, že ich spôsobia, boli s tým uzrozumení), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je podľa názoru okresného súdu evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činov bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečiny.

Obom obžalovaným bol uložený peňažný trest ako trest samostatný, keďže horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody za najprísnejšie trestný čin neprevyšuje päť rokov a okresný súd mal súčasne za to, že tento druh trestu uložený obžalovaným samostatne bude mať dostatočný výchovný účinok na oboch obžalovaných tým, aby im zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život najmä vo vzťahu ku korektnému a nenásilnému správaniu sa k iným. Pri ukladaní len peňažného trestu obom obžalovaným okresný súd prihliadol aj na to, že doposiaľ neboli stíhaní za žiadny trestný čin a obžalovaný S. nebol pred spáchaním skutku postihnutý ani za priestupok a obžalovaný P. bol síce pred spáchaním skutku postihnutý za 3 priestupky v doprave,

avšak tieto spáchal v priebehu dvoch rokov a z výšky uložených pokút bolo zrejmé, že išlo o priestupky menej závažného charakteru a nesúvisiace s páchanou trestnou činnosťou.

Pri určovaní druhu trestu okresný súd prihliadol u oboch obžalovaných i na spôsob spáchania činu, kde zohľadnil skutočnosť, že poškodený sa na oslove mením obžalovaného P., kde bol pozvaný ako kamarát, vo veľmi krátkej dobe silno opil, obťažoval svojím správaním ostatných do takej miery, že sa mu rozhodli zavolať taxík, pričom obaja obžalovaní poškodeného odprevadili z bytu pred dom, nakoľko mal nekoordinované pohyby, kde s ním čakali na taxík, ktorý poškodeného odmietol pre opitosť zobrať, preto obžalovaní zavolali otca poškodeného, aby pre neho prišiel. V tom čase najskôr poškodený sotil do obžalovaného S., ktorý spadol, na čo obžalovaný P. poškodeného udrel a potom aj obžalovaný S. udrel poškodeného, teda zo strany obžalovaných nešlo o iniciatívne napadnutie poškodeného, ale skôr o reakciu na jeho pretrvávajúce problematické správanie, pričom pred tým mal poškodený aj opakovane slovne útočiť na obžalovaného S.. Obžalovaní aj po tom, čo fyzicky napadli poškodeného, s týmto počkali na príchod jeho otca, ktorému ho pomohli naložiť do auta, pričom v tom čase zranenia poškodeného na tvári neboli evidentné, nakoľko tieto nevnímal ani otec poškodeného. Všetky tieto okolnosti skutku preukazujú, že zo strany obžalovaných nešlo o nimi iniciované násilné správanie voči poškodenému, po ktorom by ho nechali bez pomoci na mieste skutku. Vo vzťahu k následkom prečinov okresný súd zohľadnil zranenia poškodeného opísané v obžalobnom skutku, ako aj to, že tieto sa prejavili u poškodeného neskôr, a obžalovaní ani otec poškodeného ich nevníмали ihneď po skutku. Pohnútkou k spáchaniu skutku u obžalovaných pritom bolo to, že chceli korigovať pretrvávajúce nevhodné správanie poškodeného, avšak na to použili neprimerané fyzické násilie voči poškodenému. Okresný súd prihliadol aj na osobu oboch obžalovaných, ktorí doposiaľ neboli trestne stíhaní za žiadny trestný čin. Obžalovaný P. bol síce priestupkovo postihnutý pred spáchaním skutku, avšak len za priestupky v doprave aj to menej závažného charakteru.

Okresný súd zohľadnil u oboch obžalovaných tri poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j), l) a n) Trestného zákona. Obaja obžalovaní viedli pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom obžalovaný S. sa pred spáchaním skutku nedopustil ani trestného činu ani priestupku a obžalovaný P. sa pred spáchaním skutku nedopustil žiadneho trestného činu, avšak posledné dva roky pred skutkom spáchal tri priestupky v doprave, ale menej závažného charakteru s ohľadom na výšku uložených pokút, pričom tieto priestupky boli iného charakteru ako prejednávany skutok, preto okresný súd s ohľadom na počet pokút ako aj ich závažnosť tieto nezohľadnil ako okolnosť preukazujúcu, že by obžalovaný P. nevedel pred spáchaním skutku riadny život. Obaja obžalovaní sa k spáchaniu skutku priznali a tento úprimne oľutovali, pričom fyzické napadnutie poškodeného od začiatku priznávali, hoci si poškodený zo skutku vôbec nič nepamätá. Obaja obžalovaní v rámci záverečných rečí smerom k poškodenému vyjadrili ľútosť, o ktorom úprimnom prejavení okresný súd nemal pochybnosti, pričom to, že obaja obžalovaní svojho konania ľutujú vyplynulo aj z čestného prehlásenia družky obžalovaného P. a rodičov obžalovaného S.. Obaja obžalovaní podľa názoru okresného súdu napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti v rámci prípravného konania, kde sa k okolnostiam skutku obaja vyjadrili i na hlavnom pojednávaní, kde urobili vyhlásenie o vine. U oboch obžalovaných bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že skutkom spáchali dva prečiny (ubliženia na zdraví a výtržníctva).

S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa u oboch obžalovaných zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu znižovala o jednu tretinu. Okresný súd tak mal obom obžalovaným ukladať trest v sadzbe 6 mesiacov až 26 mesiacov. V danom prípade okresný súd ukladal obom obžalovaným len peňažný trest, s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené okolnosti, najmä týkajúce sa spáchania skutku, kedy zo strany obžalovaných išlo o neprimeranú reakciu na pretrvávajúce nevhodné správanie opitého poškodeného. Okresný súd prihliadol i na osoby obžalovaných, ktorí sa pred spáchaním skutku ani po ňom žiadneho násilného konania nedopustili, a to ani vo forme priestupku, pričom od spáchania skutku už uplynuli viac ako dva roky. Ukladanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu okresný súd nepovažoval za potrebné vzhľadom na povahu spáchaných prečinov ani pre nápravu obžalovaných z dôvodu výchovného účelu, keďže mal za to, že obžalovaní počas dvoch rokov od spáchania skutku vedením riadneho života preukázali, že ukladanie tohto druhu trestu nie je potrebné. Výšku peňažného trestu u obžalovaného H. P. okresný súd určil v sume 1.000 eur a u obžalovaného Y. S. v sume 800 eur, pričom prihliadol na skutočnosť, že ako prvý fyzicky napadol poškodeného obžalovaný

P. a až následne obžalovaný S. a taktiež zohľadnil ich priestupkovú minulosť a majetkové pomery oboch obžalovaných tak, aby uložený trest bol dostatočný pre ich nápravu a mal aj výchovný účel.

Obom obžalovaným bol pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložený náhradný trest odňatia slobody, a to obžalovanému P. vo výmere 7 mesiacov a obžalovanému S. vo výmere 6 mesiacov, zohľadniac výšku uloženého peňažného trestu obom obžalovaným ako aj mieru ich účasti na skutku.

Obžalovaní spôsobili trestným činom poškodenému C. Y. škodu vo výške 2.194,20 eur za ujmu na zdraví podľa bodového ohodnotenia v odbornom vyjadrení znalca, ktorú škodu si poškodený riadne a včas do skončenia prípravného konania uplatnil, preto okresný súd oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal na úhradu tejto škody. Poškodený C. Y. na hlavnom pojednávaní poukázal aj na náklady na cestovné a prípadne škodu v súvislosti so sťažiením spoločenského uplatnenia, ale táto škoda nebola čo do dôvodu a výšky do skončenia vyšetrovania uplatnená, pričom poškodený súčasne uviedol, že sa jej bude domáhať v civilnom konaní. Oboch obžalovaných okresný súd zaviazal spoločne a nerozdielne na náhradu škody Dôvere zdravotnej poisťovni v sume 3.986,41 eur za náklady na zdravotnú starostlivosť.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany v neprospech oboch obžalovaných, čo do výroku o treste. Argumentoval nasledovne:

„Uložené peňažné tresty nepokladám za dôvodné z nasledovných dôvodov:

Obvinení H. P. a Y. S. spôsobili poškodenému pomerne závažné zranenia, ktoré ho podľa výpovede limitujú v práci, pričom zdravotný stav si vyžiadal ďalší operačný zákrok.

Útok vo vzťahu k poškodenému nepredstavoval len jeden úder, ale išlo o viac úderov, ktoré smerovali do oblasti hlavy, obvinení spôsobili poškodenému otras mozgu ľahkého charakteru s pomliaždením a krvným výronom v oblasti pravého oka, temenej oblasti obojstranne, zlomeninu hornej čeľuste a spodiny očnice vpravo so zakrvácaním do čeľustnej dutiny s dobou liečenia 4-5 týždňov.

3) Poškodený vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že na druhý deň po skutku ho zobral otec do nemocnice v Piešťanoch, lebo mal opuchnutú polku tváre a nevidel poriadne na jedno oko, kde ho asi týždeň hospitalizovali. Potom bol hospitalizovaný v Bratislave na stomatológii, nakoľko mal zlomenú jarmovú kosť a hornú čeľusť, čo mu aj operovali. Následne bol asi mesiac práceneschopný. Dodnes mu nebola vyplatená celá nemocenská, nakoľko čakajú na vyjadrenie z polície, lebo nevedia, koľko mu majú vyplatiť kvôli alkoholu v krvi. Kvôli zraneniu nemohol nastúpiť do práce, ktorú mal po skutku dohodnutú. Novú prácu si našiel po ukončení práceneschopnosti. Asi po roku od skutku podstúpil druhú operáciu, kde mu vybrali titánovú platničku, ktorú mu tam predtým dali. Poškodený doteraz čiastočne necíti polovicu tváre, prvý rok mal bolesti a problémy s mimikou, na čo užíval aj lieky na zlepšenie stavu nervov. Možno v budúcnosti sa mu citlivosť tváre obnoví. S obžalovanými po skutku nebol v kontakte, neospravedlnili sa mu, skôr mu cez jeho bývalú priateľku odkazovali, aby to vzdal, že ho bude právnik veľa stáť, čo poškodený bral ako vyhrážanie. Motív, prečo bol obžalovanými napadnutý, nepozná, zo skutku si nič nepamätá. Z toho večera si naposledy pamätá, že si bol na balkóne zapáliť cigaretu. Obžalovaní mu doposiaľ žiadnu náhradu škody spôsobenú trestným činom neuhradili. Okrem škody na zdraví podľa odborného vyjadrenia si bude uplatňovať v civilnom konaní aj náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu výdavkov spojených s cestovaním na vyšetrovania.

4) Obvinení v prípravnom konaní popierali spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví, priznali len spáchanie trestného činu výtržníctva. Som toho názoru, že priznanie sa na hlavnom pojednávaní nebolo realizované z vnútorného postoja obvinených, ale ako kalkulácia, resp. pod vplyvom vykonaného dokazovania. Obvinení tiež pomerne sarkasticky uvádzali v prípravnom konaní, že poškodenému pomáhali a oni mu neublížili. Takéto priznanie v súdnom konaní nie je podľa môjho názoru spôsobilé byť predmetom poľahčujúcej okolnosti ako to vyžaduje Trestný zákon.

Súd nedoplnil - nevykonala na základe návrhu prokurátora (na hlavnom pojednávaní) dokazovanie v podobe doplnenia znaleckého posudku k aktuálnemu zdravotnému stavu poškodeného, ktorý má podľa môjho názoru nielen vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, ale predovšetkým na výšku a druh uloženého trestu, nakoľko následok trestného činu je nespochybniteľne okolnosť, na ktorú má a musí súd pri uložení trestu prihliadať. Som toho názoru, že uvedenú skutočnosť nemal súd objektivizovanú a mohol vyhovieť návrhu na doplnenie dokazovania v podobe doplnenia znaleckého skúmania spôsobilých následkov.

Som toho názoru, že uloženie peňažného trestu na jednej strane nesplní úlohu generálnej prevencie trestania, keď obvinený Y. S. má čistý mesačný príjem 600 eur a H. P. má čistý mesačný príjem vo výške 1.000 eur. Tiež poukazujem, že uloženým peňažným trestom môže byť zmarená možnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom, nakoľko súd zaviazal obžalovaných k úhrade pomerne vysokej sumy, a to

vo výške celkovo vo výške 6.180, 61 eur, pričom obžalovaní poškodenému doposiaľ žiadnu náhradu škody spôsobenú trestným činom neuhradili.

Stav opitosti a nevhodnosti správania sa poškodeného nie sú takým dôvodom, aby ospravedlňovali správanie obvinených, pričom osobitne poukazujem na komunikáciu H. P. s priateľkou poškodeného počas uvedeného večera, ktorý vedel v akom je stave poškodený a okomentoval to slovami „aspoň je sranda“.

Rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.04.2020, sp. zn. 8T/93/2019 považujem, v časti uloženého trestu, za nedôvodný a navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. b), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby vec vrátil na rozhodnutie na okresný súd na ďalšie konanie.“

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrili obžalovaní prostredníctvom obhajcu a uviedli, že si splnili rozsudkom okresného súdu povinnosť na náhradu škody (doklady zaslali v prílohe). Lútosť obžalovaných a ospravedlnenie sa poškodenému nebolo iba formálne, ale skutočne úprimné. S úvahami okresného súdu sa v celom rozsahu stotožňujú. Ani u jedného z obžalovaných nie je predpoklad, že by sa dalo očakávať opakované spáchanie úmyselného trestného činu. Nakoľko došlo k úhrade škody v celom rozsahu, nemožno podľa nich argumentovať, že by výkonom peňažného trestu mohlo byť zmarené nahradenie škody. Navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaní, ich obhajca a splnomocnený zástupca poškodeného Y. (verejné zasadnutia sa konalo v neprítomnosti poškodených). Prokurátorka zotrvala na písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 24.07.2020. Splnomocnený zástupca poškodeného Y. uviedol, že škoda bola nahradená a výšku trestu ponecháva na úvahu súdu. Obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom vyjadrení zo dňa 12.10.2020. Obaja obžalovaní oľutovali svoje protiprávne konanie.

Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie za účelom uloženia zákonného trestu obžalovaným a zistil, že škoda obom poškodeným bola nahradená obžalovanými. Zároveň zistil, že čistý mesačný príjem obžalovaného P. činí sumu 1.600 eur a u obžalovaného S. sumu 700 eur.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. Podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo krajský súd vlastným prieskumom žiadne pochybenia nezistil. Pokiaľ prokurátor namietal, že okresný súd nedoplnil dokazovanie v zmysle jeho návrhu, treba uviesť, že okresný súd tak správne postupoval. Následok spáchaného činu je iste dôležitý pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Tento následok je uvedený v skutkovej vete rozsudku, ktorá je zhodná s podanou obžalobou, pričom sám prokurátor navrhol vyhlásenia obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku, prijať. Okresný súd tak vykonával len dokazovanie ohľadom výroku o treste a výroku o náhrade škody. Následky zranení, ktoré spomenul poškodený vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, opisoval už v prípravnom konaní, pričom pri prednesení obžaloby prokurátor skutok a právnu kvalifikáciu nemodifikoval.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie ohľadom výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a

nežiadauce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal okresný súd do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Správne u obžalovaných zistil poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) a že sa k spáchaniu trestného činu priznali a úprimne ho oľutovali (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Odôvodnenie odvolania, že oľutovanie zo strany obžalovaných nebolo úprimné, nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. V záverečných rečiach na hlavnom pojednávaní na okresnom súde ako i v konečných návrhoch prednesených na verejnom zasadnutí na krajskom súde vyjadrili obaja obžalovaní ľútosť, o ktorom odvolací súd nemal pochybnosti. Krajský súd zároveň pri ukladaní trestu zistil ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Trestného zákona a to, že obžalovaní nahradili škodu poškodeným. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, správne okresný súd vzhladol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t. j., že obžalovaní spáchali viac trestných činov.

Krajský súd sa však so záverom okresného súdu, ktorý vzhladol aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona nestotožnil. Samotné vyhlásenie o vine nezakladá aplikáciu tohto ustanovenia. Zo spisového materiálu nevyplýva, žeby obžalovaní napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Obaja obžalovaní brojili proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Obžalovaný P. dňa 13.03.2019 v procesnom postavení obvineného uviedol, že ani on, ani nikto iný z ľudí, ktorí boli na oslave poškodeného nenapadli. Obžalovaný S. rovnako tak trestnú činnosť vo svojej podstate popieral. Pri preštudovaní spisu prostredníctvom obhajcu rovnako tak nesúhlasili s podaním obžaloby.

Odvolací súd zistil, že v prípade obžalovaných ide v tomto prípade len o ojedinelý exces v ich správaní v rámci bežného života. Z registra trestov bolo zistené, že doposiaľ neboli súdne trestaní. Z výpovede obžalovaného P. vyplynulo, že jeho čistý mesačný príjem činí sumu 1.600 eur a pokiaľ ide o úspory, tieto má asi v sume okolo 2.000 eur. Z výpovede S. vyplynulo, že jeho čistý mesačný príjem činí sumu 700 eur a pokiaľ ide o úspory, tieto má asi v sume okolo 1.000 eur - 1.500 eur.

Po vykonanom dokazovaní ohľadne majetkových pomerov obžalovaných dospel krajský súd k záveru, že peňažný trest uložený obžalovaným bol neprimerane mierny a nepostačoval by na nápravu páchatela, nakoľko nepredstavoval ani jeden a pól násobok ich čistých mesačných príjmov. Z tohto dôvodu boli obžalovaným uložené zmenené peňažné tresty, ktoré náležite zohľadňujú osobné a majetkové pomery páchatelov, pričom neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali predpoklad, žeby takto uložené peňažné tresty neboli schopní včas zaplatiť a že by sa tým zmarila možnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom, nakoľko k náhrade škody už došlo. Takto uložený trest považoval odvolací súd za primeraný, spravodlivý a spĺňajúci zároveň požiadavku individuálnej ako i generálnej prevencie. Pre prípad, žeby obžalovaní výkon uloženého peňažného trestu úmyselne zmarili uložil im krajský súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, pričom zohľadnil tiež mieru konania obžalovaných, ktorá prispela k spáchaniu trestných činov (nezohľadňoval výšku uloženého peňažného trestu ako tak urobil nesprávne okresný súd).

Pokiaľ ide o druh trestu tu sa krajský súd s odvolacími námietkami prokurátora nestotožnil. Okresný súd veľmi vyčerpávajúco vysvetlil, prečo obžalovaným ukladal peňažné tresty, pričom správne prihliadol na okolnosti prípadu a osoby obžalovaných.

Vychádzajúc z prezentovaných úvah krajský súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaných, keďže dospel k záveru, že ním uplatňované námietky mali svoje opodstatnenie (z časti), postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Trestného

poriadku vo veci rozhodol sám spôsobom uvedeným vo výroku (enunciáte) tohto rozsudku, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred okresným súdom a doplnené krajským súdom na verejnom zasadnutí to umožňovali.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.